

se. Endelig foreslaas der indsat i Loven en Revisionsbestemmelse gaaende ud paa, at Loven skal forelægges Rigsdagen til Revision i den ordentlige Samling 1925—26.

Ingen af de Lovforslag, jeg her har nævnt, hører jo til Behagelighederne hverken for det Publikum, der skal betale den forhøjede Pris for Varerne, eller for de næringsdrivende, som underkastes Kontrol, det ved vi alle, men der flyder en saa betydelig Indtægt til Statskassen gennem disse Love, ikke mindre end 30 Mill. Kr., at det er umuligt at give Afkald paa denne Indtægt. Og lige saa umuligt er det at finde en passende Erstatning for den. Man vil maaske henvise til Formue- og Indkomstskatteloven, men da denne Lovs Indtægter er svindende trods de overordentlig høje Satser, tror jeg ikke, man vil tage Ansvar for at forkaste de her foreliggende Lovforslag med den Virkning, at man enten faar et betydeligt Deficit i Statskassen eller maa forhøje Skatter, som allerede virker ganske overordentlig trykkende, og hvis fiskale Virkninger er svindende.

Under Hensyn til den hele finansielle Stilling mener jeg altsaa ikke, at disse Love i en overskuelig Fremtid kan undværes, og jeg anbefaler derfor Lovforslagene til det høje Tings Vedtagelse.

Maegaard: Det er jo ikke ret længe siden, at det høje Ting havde i alt væsentligt de samme Forslag til Behandling, nemlig i Slutningen af forrige Rigsdags-samling, det vil sige for kun ca. 9 Maaneder siden. Vi behandlede den Gang Forslag om Omsætningsafgift af Chokolade og tilsvarende Varer og om Afgift af Omsætningen paa Restaurationer. Disse Forslag var den Gang helt nye for den høje Rigsdag, det var første Gang, man beskæftigede sig med Afgifter af en saa speciel Art, og Lovforslagene fik da en ret grundig Behandling baade her i Tinget og i det andet høje Ting. Vi betragtede dem den Gang som Led i den almindelige Finansplan, som den højtærede Finansminister den Gang udtrykte sig, en Plan, der gik ud paa at skaffe Statskassen saadanne Indkomster, at de kunde opveje de Udgifter, som krævedes. Vi betragtede endvidere disse nye Afgifter som Forsøg, derfor gjaldt de ogsaa kun for en ganske kort Tid. Der foreligger nu i alt væsentligt de samme Forslag, og det foreslaas at give dem en permanent Karakter; der er ganske vist indsat en Revisionsbestemmelse i begge Lovforslagene, men man kan vel nok sige, at det er Finansstyrelsens Hensigt, at de

skal have en blivende Karakter, i hvert Fald saa længe Staten trænger til Indkomster af denne Art.

De Ændringer, der foreslaas, er jo ikke store, og i Betragtning af, at det kun er 8—9 Maaneder siden, vi behandlede disse Love ret grundigt, samt under Hensyn til, at Ændringerne væsentligst gaar ud paa at mildne de Ulemper, der kan være ved disse Love saavel for dem, som skal opkræve Afgifterne, som for dem, der skal svare dem, tror jeg, at jeg med Sindsro tør anbefale det høje Ting at vedtage de foreliggende Lovforslag uden nogen særlig grundig Behandling. De har nu været prøvet i det praktiske Liv i $\frac{3}{4}$ Aar, og jeg gaar ud fra, at de Erfaringer, der er indhøstet, er blevet benyttet ved Udarbejdelsen af de foreliggende Ændringer.

Jeg kan da med den samme Begrundelse, som den højtærede Finansminister brugte, nemlig at Statskassen trænger til disse Penge, paa mit Partis Vegne anbefale begge de foreliggende Lovforslag til Vedtagelse i det høje Ting.

Nina Bang: Det er jo kun foranlediget ved indre Strid i Fjor mellem de to Regeringspartier, at vi igen i Aar skal beskæftige os med disse to Skatter. Den højtærede Finansminister vilde allerede i Fjor have haft det vedtaget, som nu skal ske, nemlig at de to Skatter gøres permanente; jeg tror ikke, den ærede Ordfører for Venstre har Ret i, at man i Fjor fra hans Partis Side var sindet at gøre disse Skatter midlertidige for at prøve dem. Om de ogsaa i Aar skal indgaa som Led i de to Partiers Uenighed, det vil vi faa at se, men formentlig vil disse Skatter blive gennemført hurtigt her i Tinget. Vor Opfattelse af disse Skatter har ikke ændret sig i de 3 Fjordingaar, der er gaaet, siden vi havde dem til Behandling, og vor Stilling til dem er derfor den samme som i Fjor.

Den Statistik, der ledsager Lovforslaget om Chokoladeskat, godtgør Berettigelsen af de Betragtninger, jeg i Fjor gjorde gældende, nemlig at denne Skat vil ramme en vis Klasse af smaa erhvervsdrivende, hvis Udsigter er meget smaa. Det gælder en hel Række af ældre, enligt stillede Kvinder, der har været virksomme ved husligt Arbejde, og for hvis Sparsommelighed det er Maalet at naa saa vidt, at de kan blive selvstændige under den Form, at de faar deres Fingerfærdighed frugtbargjort til Fabrikation af Konfekt, for hvilken de har fundet en Kundekreds